

200701305/1.

Datum uitspraak: 22 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/21123 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 23 januari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 april 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 januari 2007, verzonden op 30 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 6 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt appellante dat de overweging van de rechtbank, dat de brief van 19 mei 2006 (lees: 19 mei 2005) van de ambassade van Burundi te Brussel niet kan afdoen aan de juistheid en volledigheid van het individueel ambtsbericht van 7 januari 2005, ten onrechte niet is gemotiveerd.

2.1.1. Aan het besluit van 14 april 2005 heeft de minister, voor zover thans van belang, ten grondslag gelegd dat de door appellante overgelegde identiteitskaart volgens de in voormeld ambtsbericht vervatte informatie vals is. In beroep heeft appellante, ten betoge dat de minister zijn besluit niet op deze informatie mocht baseren, verwezen naar voormelde brief. Nu in deze brief, die naar de rechtbank heeft overwogen in origineel is overgelegd, is vermeld dat de identiteitskaart authentiek is en op legale wijze aan appellante is uitgegeven, is de overweging van de rechtbank dat die brief niet kan afdoen aan de juistheid en volledigheid van het ambtsbericht, zonder nadere motivering onbegrijpelijk. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Grief 2 behoeft geen bespreking meer. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.3. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van die kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 23 januari 2007 in zaak no. AWB 05/21123;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door appellante in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

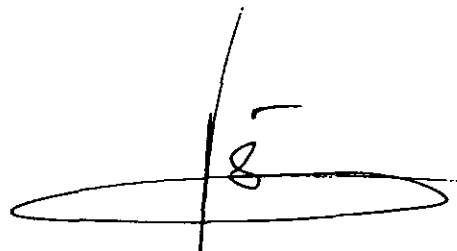
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 mei 2007

418
Verzonden:

22 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

II.

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: A.wb 05/21123

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op :
 van Burundese nationaliteit,
 V-nummer:
 eiseres,
 gemachtigde: mr. I.M. Hidding, advocaat te Emmen,

en

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigt door mr. R.M. van der Horn, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1 Op 3 augustus 2003 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning; asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 14 april 2005 afwijzend op de aanvraag beslist. De afwijzing is mede gebaseerd op een individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 7 januari 2005.

1.2 Bij beroepschrift van 11 mei 2005 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld.

1.3 Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4 Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 8 december 2005. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

1.5 De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting op grond van artikel 8:64 Algemene wet bestuursrecht (Awb) geschorst. De rechtbank heeft op 21 december 2005 op grond van artikel 8:45, eerste lid, Awb verweerder verzocht de stukken die aan het individuele ambtsbericht van 7 januari 2005 ten grondslag liggen aan de rechtbank te doen toekomen. Bij inzending van de stukken op 18 januari 2006 heeft verweerder de rechtbank onder verwijzing naar het bepaalde in artikel 8:29 Awb medegedeeld dat van bepaalde, nader aangeduide delen van deze stukken uitsluitend de rechtbank kennis zal mogen nemen. De rechtbank heeft op 22 mei 2006 bepaald dat beperking van de kennisneming van de onderliggende stukken van het ambtsbericht van 7 januari 2005 geheel gerechtvaardigd is. Partijen hebben op grond van artikel 8:29, vijfde lid,

Zaaknummer: A.wb 05/21123

blad 2

Awb toestemming verleend om mede op de grondslag van deze stukken uitspraak te doen.

1.6 Het beroep is vervolgens behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 21 december 2006. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1 Eiseres heeft ter ondersteuning van haar asielaanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiseres is van gemengde Hutu- en Tutsi-afkomst en komt uit

Vanwege problemen die haar vader heeft ondervonden vanwege zijn afkomst, hebben zij van 1998 tot 2000 in Rwanda gewoond. Daarna zijn zij weer teruggekeerd naar Burundi. Op 20 juli 2003 hebben rebellen de wijk waarin eiseres met haar familie woonde, aangevallen. Hierbij werd ook het huis van eiseres en haar familie aangevallen. Eiseres heeft zich verstopt bij de wc achter het huis, waar zij niet werd gevonden. Haar vader en zus zijn, samen met haar tante en nichtje, vermoord in huis. Eiseres heeft hun lijken gezien. Haar moeder en andere zus heeft zij sindsdien niet meer gezien. Later heeft een vriend van haar vader, haar opgevangen. Hij heeft nog gezocht naar haar moeder en zus, maar zij bleken onvindbaar te zijn. Eiseres is vervolgens samen met via Rwanda en Oeganda naar Kenia gegaan. Vandaar zijn zij met het vliegtuig naar Nederland gekomen.

2.2 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat geen geloof wordt gehecht aan het relaas van verzoeker. Aan deze conclusie is een individueel ambtsbericht ten grondslag gelegd, waaruit blijkt dat de identiteitskaart die eiseres heeft overgelegd vals is. Uit het algemene ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken over Burundi van 17 januari 2005 blijkt weliswaar dat er veel valse documenten in omloop zijn, maar eiseres heeft haar identiteitskaart van de gemeente ontvangen en niet is gebleken dat de gemeente eveneens valse documenten afgeeft. Daarnaast blijkt uit het rapport van taalanalyse van 14 mei 2004 dat eiseres eenduidig te herleiden is tot de spreek- en cultuurgemeenschap van Rwanda. Gelet op het voorgaande wordt geen geloof gehecht aan de identiteit en nationaliteit van eiseres en daarmee kan haar asielaanvraag evenmin gevolgd worden.

2.3 Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat zij in de gelegenheid gesteld had moeten worden om haar zienswijze op de reactie van het Bureau Land en Taal naar voren te brengen. Daarnaast heeft zij zich op het standpunt gesteld dat haar identiteit en nationaliteit aannemelijk zijn gemaakt. Eiseres heeft een fax overgelegd van de ambassade van Burundi in Brussel van 19 mei 2005, waarin de eerste secretaris aangeeft dat de identiteitskaart wel degelijk authentiek is en dat deze op legale wijze is uitgegeven aan eiseres. Verder vermeldt de ambassade dat men tot deze conclusie is gekomen na onderzoek bij het gemeentehuis in Verweerder had zich derhalve niet kunnen baseren op het uitgebrachte individuele ambtsbericht. Met betrekking tot de taalanalyse verwijst eiseres eerst naar de inhoudelijke kritiek in de zienswijze en benadrukt daarbij dat zij een aantal jaren in Rwanda heeft gewoond, hetgeen haar accent kan verklaren. Daarnaast heeft zij vanaf de zienswijze aangegeven een contra-expertise te willen laten verrichten, maar dat hiermee nogal wat tijd gemoeid gaat. Bij brief van 27 oktober 2005 heeft de gemachtigde van eiseres de contra-expertise, uitgevoerd door de taalstudio, overgelegd. Hieruit blijkt dat de taalanalist, de heer het moeilijk acht om aan de hand van het opgenomen gesprek vast te stellen waar eiseres vandaan komt en dat zij uit zowel Rwanda of Burundi afkomstig kan zijn.

Zaaknummer Awb 05/21123

blad 3

2.4 Verweerder heeft in het verweerschrift vastgehouden aan de conclusies van het individuele ambtsbericht met betrekking tot het identiteitsdocument, omdat de brief van de ambassade slechts een kopie betreft. Voorts heeft verweerder een reactie van het Bureau Land en Taal op de contra-expertise overgelegd, waarin wordt gesteld dat het onduidelijk is waar de heer [] zijn conclusie op baseert en dat van iemand, die beweert geboren en getogen te zijn in Burundi, verwacht kan worden dat zij Kirundi spreekt zoals dat gangbaar is in Burundi. Het is volgens Bureau Land en Taal niet aannemelijk dat het verblijf van twee jaar in Rwanda er toe heeft geleid dat in de spraak van eiseres een sterke invloed van het Kinyarwanda aanwezig is. Tevens is opgemerkt dat de heer [] geheel voorbij gaat aan het feit dat eiseres niet in staat is iets inhoudelijks te vertellen over het gebied waar zij is geboren en opgegroeid.

Beoordeling van het beroep

2.5 Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst; of
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

2.6 Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.7 Niet is geteeld dat de politieke en mensenrechtensituatie in Burundi zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking eiseres persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een verblijfsvergunning op die grond moet worden verleend.

2.8 De rechtbank heeft, zoals blijkt uit de beslissing van 8 december 2005 om het onderzoek ter zitting te schorsen, in de door eiseres overgelegde fax van de ambassade van Burundi van 19 mei 2005 aanleiding gezien om de onderliggende stukken van het ambtsbericht van 7 januari 2005 op te vragen. Beperking van de kennisneming van deze stukken is, blijkens de beslissing van deze rechtbank van 22 mei 2006, geheel gerechtvaardigd. Na kennisneming van deze stukken is de rechtbank tot het oordeel gekomen dat het onderzoek dat aan het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 7 januari 2005 ten grondslag ligt op zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden en dat de conclusies op inzichtelijke en objectieve wijze tot stand zijn gekomen. De door eiseres overgelegde fax van 19 mei 2006, tevens in origineel overgelegd bij brief van 1 februari

Zaaknummer: Awb 05/21123

blad 4

2006, kan niet afdoen aan de juistheid en volledigheid van het ambtsbericht. Hiermee komt vast te staan dat het identiteitsdocument van eiseres vals is en dat zij haar identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt. Voor zover nog relevant komt daarbij dat uit de taalanalyse van Bureau Land en Taal blijkt dat eiseres eenduidig niet te herleiden is tot Burundi. De contra-expert, de heer Kemenyi, geeft bovendien geen eenduidig andersluidende conclusie, maar merkt op dat het moeilijk is om vast te stellen of eiseres uit Burundi of Rwanda komt. Hiermee heeft eiseres evenmin aannemelijk gemaakt dat zij uit Burundi afkomstig is. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het relaas van eiseres ongeloofwaardig is. Eiseres kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontleen.

2.9 Het is, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk dat eiseres gegronde redenen heeft om aan te nemen dat zij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, zodat eiseres aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontleen.

2.10 Voor zis er geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet is gebleken van zodanige klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst dat van eiseres niet verlangd kan worden terug te keren. Eiseres kan derhalve aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning ontleen.

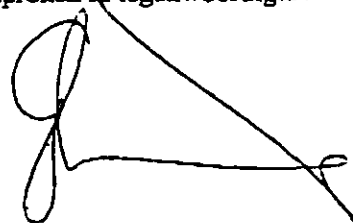
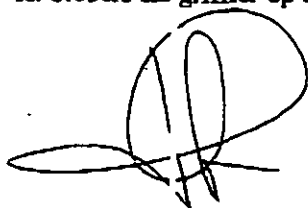
2.11 Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.12 Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

- De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H. Siebers als griffier op 23 januari 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 30 JAN 2007

Voor uitspraak conform
de wet van de
rechtbank te
Groningen.

Mr. E.J.P. Cats
Mw. Mr. I.M. Hidding
Mw. Mr. A. Mulder

Nassaulaan 28
7811 GK Emmen

T 0591 65 81 44

F 0591 61 33 88

www.hondsrug-advocaten.nl

E-mail info@hondsrug-advocaten.nl

Hondsrug

Advocaten

Datum

21 februari 2007
Inzake

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S GRAVENHAGE
tevens per fax: 070-3651380

Uwimana/Staat

IND-nummer: 0308.03.0008

hoger beroep

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1044-C	21 FEB 2007
ZAKK:	200701305
AAN:	P.W. de Bont
BEHANDELD: DD:	PAR:
wonende te	aan

Geeft eerbiedig te kennen:

van Burundese nationaliteit, geboren op
de te dieler zake woonplaats kiezende te aan de ten kantore van
de advocaat en procureur mr. I.M. Hidding, die verklaart tot het indienen van het onderhavige beroepschrift
bepaaldelijk gevolmachtigd te zij i;

Appellante stelt hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de Arrondissementsrechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen o.d. 23 januari 2007, AWB 05/21123, aan appellantes gemachtigde verzonden op 30 januari 2007, waarbij het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder d.d. 14 april 2005 ongegrond is verklaard.

Appellante kan zich niet verenigen met hetgeen door de Rechtbank is overwogen en heeft hieromtrent de volgende grieven.

GRIEVEN

Grief 1.

Ten onrechte overweegt de Rechtbank in rechtsoverweging 2.8, vierde zin: "de door eiseres overgelegde fax van 19 mei 2006, tevens in origineel overgelegd bij brief van 1 februari 2006, kan niet afdoen aan de juistheid en volledigheid van het ambtsbericht. Hiermee komt vast te staan dat het identiteitsdocument van eiseres vals is en dat zij haar identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt". Toelichting: de brief waar de Rechtbank over spreekt betreft de brief van 19 mei 2005 van de eerste secretaris van de ambassade van Burundi in Brussel. De brief is derhalve afgegeven door de bevoegde autoriteiten van de ambassade van Burundi. In de betreffende brief staat dat de identiteitskaart van appellante authentiek is en dat deze op legale wijze is uitgegeven aan appellante. Dit is volgens de eerste secretaris onderzocht bij het gemeentehuis in Bujumbura. Appellante is van mening dat, nu de bevoegde autoriteiten bevestigen dat het identiteitsdocument van appellante echt is en op de juiste wijze is uitgegeven de Rechtbank niet zonder meer kan concluderen dat het identiteitsdocument van appellante vals is. De Rechtbank had moeten motiveren waarom een onderzoek door de Nederlandse autoriteiten zwaarder weegt dan de bevindingen van de autoriteiten waar het document is afgegeven.

Hondsrug Advocaten

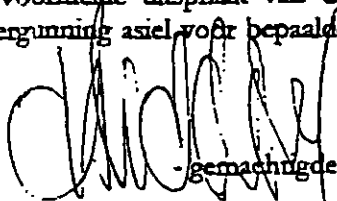
- 2 -

Bovendien erkennen de autoriteiten van Burundi met de brief de identiteit en nationaliteit van appellante. Appellante wijst er in dit verband op dat documenten uit Burundi dienen te worden gelegaliseerd door de Burundese notaris en vervolgens door het Burundese Ministerie van Buitenlandse Zaken. Nu de eerste secretaris van de ambassade van Burundi werkzaam is voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken, is de facto sprake van een legalisatie van het betreffende document van appellante. Derhalve kan niet gesteld worden dat het document vals is.

Grief 2.

Ten onrechte overweegt de Rechtbank in rechtsoverweging 2.8. op pagina 4, derde zin: *"de contra-expert, de heer Kemenyi geeft bovendien geen eenduidig ondersteunende conclusie, maar merkt op het dat het moeilijk is om vast te stellen of eiseres uit Burundi of Rwanda komt"*. Toelichting: uit de taalanalyse van Bureau Land en Taal bleek dat appellante eenduidig niet te herleiden zou zijn tot Burundi. Nu de contra-expert aangeeft dat het moeilijk is om vast te stellen of appellante uit Burundi of Rwanda komt is zijn conclusie in tegenspraak met de taalanalyse. Immers, er is geen sprake meer van eenduidigheid. Weliswaar heeft appellante inderdaad niet aannemelijk gemaakt dat zij uit Burundi komt; echter, zij heeft gedurende de hele procedure aangegeven dat zij lange tijd in Rwanda heeft gewoond zodat de contra-expertise in ieder geval gerede twijfel opwerpt aan de resultaten van de taalanalyse. Appellante wijst erop dat ter. tijde van haar vlucht uit Burundi sprake was van een oorlogssituatie en dat op grond van het VN-Handboek: aan vluchtelingen het voordeel van de twijfel dient te worden gegund. Appellante is zich er van bewust dat de Rechtbank niet opnieuw de geloofwaardigheid inhoudelijk hoeft te toetsen. Echter, de Rechtbank heeft miskend met deze overweging dat verweerder de grondbeginselen van het Vluchtelingenrecht op onjuist: wijze heeft toegepast.

Redenen, waarom appellante zich wendt tot Uw Afdeling, met het verzoek voormelde uitspraak van de Rechtbank te 's Gravenhage te vernietigen en aan appellant alsnog een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd toe te kennen dan wel de zaak terug te verwijzen naar de Rechtbank.

- gemachtigde -

Bijlage